

Hokkien asentaminen on nyt ajankohtaista

MU/KALEVI LUOTOLINNA

Tämäntalvisesta FK-autojen liukuestehokkien asentamisesta puheenollen olen keskustellut viime talven jääradoilla mestaroinen Ruokosen veljesten kanssa, Karin ja Tonin ja he kertovat seuraavaa:

Hokkeja ei saisi kiinnittää missään tapauksessa muihin renkaisiin kuin kuusikanvastisiin. Jos tästä vahvuudesta tinnitään, silloin on vaarassa takanatulevan kilpailijan otsaluu, ja onhan sitä jonkun peräinkin pidettävä. Liukuestehokki ei saisi sääntöjen puitteissa ylittää viittä millia renkaan kulutuspinnasta lukien, itse kulutuspinnan kuvioiden muokkailu on hieman itse kunkin hokkiasentajan valittavissa. Liukueste pitää myös olla kiinnitetty renkaan läpi, joten mikään käytöstä poistettu "fillarinketju" ei kelpaa. Jos edelläkierrota fillarinketjua järjestäjät eivät kiireissään huomaasi, FK-porukka on senverran säännöistä perillä, että kyllä näillä varusteilla lähtö kotiin tulee välittömästi, sen tiedän kokeilemattakin kertoa.

Erityisen tärkeätä hokkien asennuksessa on se, että hokkeja on renkaan sivuilla vielä niin pitkällä, missä niitä ei uskoisi renkaan vapaana ollessaan tarvitsevan. Kuitenkin täysillä kierroksilla sekä maksimikuormituksella kaarteeseen tultaessa juuri nämä sivustahokit

Toni Ruokonen tuntee jääradan hokkihommot hyvin, olhan menestys viime talven jäillä Tonin kohdalla erinomainen.

Ruokosen veljekset ovat maamme mikroautoilun kärkimiehiä, mestariluokan ajajia niin talvella kuin kesäolosuhteissakin.

antavat sen parhaan mahdollisen tartunnan.

Vielä mestariveljekset kertoivat sääntöjenkin toivovan, sekä he itse suosittelivat renkaan läpi vedettyjen hokkien kiinnitysruuvin nitteämistä, mikä varmistaa sen, että samat hokit löytyvät vielä kotiin tullessakin oikeista paikoista.

Mikään ei estä sellaista kilpailuihin aikovaa, joka ei niin turhaan katsele kelloaan valmistamasta itsekin liukuestehokkeja. Hokkien korvikkeina voidaan käyttää läpi vedettyjä peltiruuveja varustettuina sopivilla aluslevyillä vastapuolelta. Olenpa nähnyt terotettuja viiden millin ruuvejakin kiristettynä mutterilla renkaan ulkopuolelta renkaisiin kiinnitettyinä. Mainioita harjoitusrenkaita edelläkertomanikin ovat, mutta jos mieli voittojen makuun, niin uskoisin tarvittavan kunnan liukuestehokkeja ensi talvenkin jääradoilla. Jyväskylän puolesta, tarkemmin määriteltynä Tikkakoskella, on tietämäni mukaan tarkoituksena järjestää oikein pohjoismaita käsittävät jääratakilpailut mikroautoille, joten valmistautukaahan sillä mielellä, että emme lähde oppia saamaan muualta pohjoismaista, kun on jäärata-ajoista kysymys.

Mikromiehetkin tänä vuonna luokiteltuja

Merkittävänä edistysaskeleena kotimaisella FK-rintamalla pitäisi uutta ajajien luokittelusysteemiä, mikä on varmaankin monelle vasta-alkajalle tervetullutta kerrottavaa.

TAANTUMINEN PÄÄTTYNYT

Meillä kotimaassakin, puhumattakaan muista Euroopan maista, oli mikroautoilu vuosi tai pari takaperin lievästi taantumassa. Eritoten tästä pulmasta sai käärsiä Italian mikroautoilu, lähinnä yleisökadon muodossa. Kaikki edellä kerrottu johtui mikroautoja sekä niiden moottoreita markkinoivien tehtaiden ylivoimaisesta ajopanouksesta kilparadoilla. Ne suomalaisajajatkin, jotka juhlistivat vuoden 1964 mikroautoilun maailmanmestaruusajaja läsnäolollaan Italiassa saivat kokea, mitä kyseinen urheilu tehtaiden välisenä kamppailuna merkitsee. Kärkisijoista yksityisten kilpailijoiden ei ollut edes lupa uneksia, sillä voittaneen tehtaan joukkue mm. oli harjoitellut radalla noin vajaan kuukauden leipätyönään, mihin yksityisajajalla tuskin lienee mahdollisuutta. Samoin meilläkin FK-tuotteita markkinoivien liikkeiden sekä toimimien edustajien kuin myös ns. tehdasajajien on esiinnyttävä kilparadoillamme parhaalla saatavissa olevalla ajokilla. Näin ollen ne, jotka kotiverstaissaan uhraavat lukuisia työtunteja saavat katsella kilpailuissa edelläkerrottujen herrojen pyrstöpuolta.

JÄLKIKASVU TURVATTU

Nyt kuitenkin AKK erityisen FK-asioita päättävän elimensä puitteissa päätyi kompromissiratkaisuun, kuten jo monet Euroopan maat ennen meitä. Päätettiin turvata mikro-miesten jälkikasvu luokittelemalla nykyiset aktiivijoukkueet. Luokittelussa mittapuuna käytettiin aikaisempia kilpailusaavutuksia. Kyseisessä luokittelussa tunnetaan kolme erilaista luokkaa eli "porrasta" huijulla. Luokat ovat: mestariluokka, A-luokka sekä B-luokka.

MESTAREITA 20 AJAJAA

Hieman lisää luokkien kokoonpanoa valottaaksemme kerromme seuraavaa. Luokkaan B on oikeutettu jokainen mikroauton sekä ajajalisenssin omaava Suomen kansalainen, joita tällä hetkellä on noin sataviisikymmentä. Luokkaan A ovat oikeutettuja kilpailijat jotka ovat sijoittautuneet viime vuosina SM-osa-kilpailuissa viiden parhaan joukkoon. Heitä on noin 20. Parhaimman eli mestariluokan mittapuuna käytettiin sijoit-

taumista SM-loppukilpailun kolmen ensimmäisen joukkoon tahi jotain ansio-kasta edustuskilpailua kotimaamme rajojen ulkopuolella. Mestariluokkaan ovat ylittäneet seuraavat ajajat: Reijo Nurmi, Kalevi Luotolinna, Roland Sarlin, Kari Ruokonen, Kurt Flink, Teppo Kallio, P-H. Söderling, Keijo Rosberg, Heikki Grahm, Toni Ruokonen, Jyrki Jortikka, Pauli Vatanen, Tapani Pietarila, Tauno Ikonen, Henry Lindqvist, Pentti Suhonen, L. E. Rosberg, Otto Moilanen, Aarno Johansson, ja Esko Lukkarila. Alkavana vuotena pyritään kilpailijoita saamaan niin paljon kuin mahdollista joksikin ajokkyä vastaavaan luokkaan,

joten alkääpä vasta-alkajat palvelko kuvia, vaan lähtekää mukaan talven mikro-kilpailuihin.

Päivän tuoreimmista FK-uutisista ko. urheilua valppaasti seuraava lehtemme tekee teille selkoa kuukausittain ilmestyvässä numerossamme. Jos kuitenkin jostain olisi asioissa epäselvää, niin niistä antaa auliisti lisätietoja lehtemme FK-avustaja Kalevi Luotolinna Pietarinkatu 18 a 14 Helsinki Puh. toimeen 486 002 kotiin 59 203.

Toivoisimme kuitenkin kirjeitse lähettävissä tiedusteluissa palautuspostimerkin seuraavan mukana. Hyvää jatkoa.

Mestariluokan miehiä lähtöä odottelemassa

Tässä on suuri osa mestariluokan miehiä odottelemassa lähtöä. Uusi luokittelu avaa mahdollisuuksia harrastelijoille kilpailla ja menestyä. Samalla se tekee mestariluokan miehien kilpailuista entistä värikkäämpiä koitoksia, kun "muuta tekijöitä" ei ole sekottamassa mestarimiesten kamppailua.